

Titel: Het Alfa Gebit

Copyright bescherming

Auteur: Olivia Ambicki

Schrijfwerk: Olivia Ambicki

Drukwerk: Brave My Books

Omslagwerk: Olivia Ambicki

Niets uit dit boek mag gekopieerd worden
zonder de toestemming van de eigenaar.

Vrijwaring

Dit boek bevat harde thema's zoals depressie en self-harm. Ben je of ken je iemand die zo'n dingen meemaakt, dan is het aangeraden om meteen hulp te zoeken.

Hoofdstuk 1

Aurora wilde niet echt weg uit haar geboortestad, maar haar ouders vonden een betere baan in een andere stad, waar er meer natuur was. Wat houdt dat in, vraagt u zich misschien af? Een heel groot bos waar wilde dieren leefden. Aurora had al eerder bossen gezien, maar ze was toen nog klein. De laatste keer dat ze een bos zag was toen ze 15 was, dat was 3 jaar geleden, aangezien ze een maand geleden 18 was geworden. Aurora heeft blond haar met mooie bruine ogen. Je dacht dat ze blauw waren, nietwaar? Nou, nee. Het kan gebeuren dat een persoon bruine ogen heeft terwijl hij blond haar heeft. Ja, er waren gevallen zoals deze.

Aurora zuchtte terwijl ze stil zat in de auto die haar vader bestuurde. Haar kont begon pijn te doen van het lange zitten. Aurora keek op haar horloge. Het duurde nu al 3 uur. Ja, zo lang waren ze al onderweg. "Pap, zijn we er al?"

Aurora's vader, Bill, bestuurde de auto terwijl zijn vrouw, Carly, naast hem zat. Hij zuchtte toen hij al voor de vijfde keer antwoord moest geven. "Ja, schat. We zijn er bijna."

Carly keek over haar schouder naar Aurora met een onaangename blik. "Aurora, laat je vader zich op de weg concentreren, wil je?" Ze schold haar dochter uit.

Aurora keek boos terug naar haar moeder. Ze was liever dicht bij haar vader, Bill, dan dat ze dicht bij haar moeder, Carly, stond. Bill was een gespierde man die in de stad werkte als trainer van een sportschool voordat hij een andere baan vond in de stad waar hij nu reed. Aurora vond het lamlendig dat de nieuwe baan van haar vader dit keer in een kantoor was. Aurora wilde uitspreken dat ze niet weg wilde, maar zweeg uit angst. Ze zweeg ook over wat ze ervan vond dat haar vader in een kantoor werkte. Bill had plannen om in zijn vrije tijd te gaan trainen in de sportschool die dicht bij zijn werkplek was.

Carly was kapster en omdat haar man een betere baan had gevonden, moest ze ontslag nemen. Ze was van plan werk te zoeken in de stad dicht bij haar nieuwe huis.

Maar hoe zit het met Aurora? Had ze plannen? Niet echt. Ze was nogal een eenzaat die geen vrienden had. Ook al was ze een eenzaat, gelukkig lachte niemand haar uit, want eenzaten zijn makkelijk doelwitten. Ze bracht haar tijd door in de schoolbibliotheek of met wandelingen buiten. Aurora was niet blij om naar een nieuwe school te gaan? Ze moest dan weer oppassen

voor pestkoppen in de buurt en op school. Een vechter was ze niet.

*

Eindelijk, na nog ongeveer 15 minuten rijden, kwam Bill aan op de plaats van bestemming met zijn familie. Hun nieuwe huis. Aurora bekeek het huis eens goed door het raampje van de auto. Ze vond het... vreemd. Het huis zag eruit alsof het uit het begin van de 20e eeuw was. Het had één deur en een balkon op de bovenverdieping, wat cool was om wat frisse lucht te krijgen.

*

Aurora was bezig met het uitpakken van de bagage uit haar vaders auto na een lange autorit vanuit hun vorige huis. Alles was er uit. Hun oude huis stond te koop voor iedereen die er interesse voor heeft. Aurora haalde een klein doosje tevoorschijn dat van haar was met haar spullen erin en ging naar binnen. Het was de eerste doos die ze meenam en ze was nu op zoek naar haar kamer.

Ze stopte voor de trap die naar boven leidde, naar haar kamer en de slaapkamer van haar ouders. Ze zuchtte terwijl ze niet aarzelde en de trap opliep. De vloer kraakte bij elke stap die ze zette. Die trap moest oud zijn.

Net toen ze boven was en op het punt stond de hoek om te slaan, schrok ze zich kapot dankzij haar moeder. "Oh, lieverd! Sorry dat ik je liet schrikken! Je kamer is hier, ik zal het je laten zien," zei Carly met een glimlach terwijl ze haar dochter naar haar slaapkamer leidde. Ze stopte voor een deur die Aurora's slaapkamer was. Ze glimlachte naar haar dochter. "Hier is je kamer, schat. Kijk daar maar eens binnen voordat je naar beneden komt om te helpen."

Aurora keek toe hoe haar moeder uit haar slaapkamer verdween. Haar kamer kon op zijn minst mooier, maar ze zou daar wel voor zorgen. Er zaten wat scheuren en gaten in de muren. Ze waren ook lelijk grijs, typisch voor een oude slaapkamer. Ze zette het doosje op de grond tegen de muur terwijl ze langzaam naar haar enige raam in de slaapkamer liep. Toen ze naar buiten keek, zag ze in de verte de stad, maar ook een bos, een groot bos zelfs.

Voordat ze officieel naar de stad verhuisde waar ze zou gaan wonen, had ze veel onderzoek gedaan, gewoon uit

nieuwsgierigheid zien welke bijzondere plekken de stad heeft. Tot haar grote verbazing kwamen de mensen hier om avonturen te beleven en zelfs om de wilde dieren te zien die in het bos leven dat Aurora in de verte door haar slaapkamerraam zag. Er leefden beren, herten... Alles wat je kon noemen van dieren die in het bos wonen. Maar er leefde ook een dier waar Aurora gek op was. Wolven. Er was gewoon iets bij wolven waarop ze gek was, ook al wist ze niet exact wat. Wolven waren vrij bijzonder.

Ze kunnen huilen, behoren tot sterke roedels, en de alfa was de belangrijkste. Aurora wilde meer weten over wat de alfa's deden om hun roedels in leven te houden. Ze begon te dagdromen over de wolven. Ze liep naast hen als een mens terwijl de wolven gewoon wolven waren.

Ze schrok toen hevig wakker en ze had het gevoel dat ze een hartaanval zou krijgen. Het was haar vader, die zijn dochter van beneden riep. "Schatje, kom je naar beneden?!"

Aurora zuchtte, teleurgesteld dat haar vader een einde had gemaakt aan haar droomwereld.

Hoofdstuk 2

De volgende morgen werd Aurora wakker door geschud op haar schouder. Het was haar moeder, Carly. "Word wakker, lieverd," zei Carly, die haar kleren aan had om te gaan werken. Juist toen Aurora dacht dat zij alleen zou zijn met haar papa, werd de dochter opnieuw teleurgesteld. "Sta op. Jouw vader is aan het werk en ik breng je naar school. Hier." Carly zette een bord neer op de nachttafel van Aurora. "Ik wacht beneden." Dat was wat Carly zei voordat ze naar beneden ging.

Aurora geeuwde en pakte het bord van haar nachttafel. Het was gewoon wit brood met hesp erop. Het meisje aarzelde niet voordat ze begon te eten. Ze kreunde. Het was lekker in haar mond.

*

Aurora wandelde naar beneden met het bord in haar hand. Ze had haar kledij aan en was eigenlijk niet voorbereid op haar dag. Ze wou niets liever dan lekker

in haar bed blijven liggen. Ze had nog nooit van haar leven school overgeslagen om te blijven slapen. Maar wat ze wel deed was doen alsof ze ziek was. Ze was een goeie actrice en haar ouders traptten er veel keren in.

Aurora kwam binnen in de keuken en zette voorzichtig het bord neer in de wasbak. Ze zag haar boekentas op de keukentafel staan. Waarschijnlijk had Carly die klaargemaakt, of Bill, haar vader. Ze pakte haar boekentas en ging gauw naar buiten. Ze deed de deur op slot en ging naar de auto van haar moeder. Een vraag. Hoe kwam de auto hier terecht? Eerst was de auto bij hun vorige thuis en nu was hij hier. Aurora negeerde de vraag in haar hoofd en zette eerst haar boekentas in de auto voordat ze naast haar moeder ging zitten. Nadat alles was geregeld zoals de gordels, begon Carly te rijden.

*

Tijdens de rit naar de school zag Aurora iets vreemds. Het waren precies vierpotige figuren en die liepen precies vlak naast de auto in het bos. Of was Aurora niet goed wakker vandaag op haar eerste schooldag?

Aurora stopte voor de deur waarboven 'Secretariaat' op